
CONTACT

**MEDEDELINGENBLAD VAN DE VERENIGDE
DOOPSGEZINDE GEMEENTE BARSINGERHORN/ZIJPE
NOORD-ZIJPE ZUID-WIERINGERMEER/MEDEMBLIK**

Adressen

Predikant Ds. Jelle Waringa
Tel. 06-252 90 372
email: jelle@waringa.frl

Voorz. Secr.
Kerkenraad W. Hofman
Korfwaterweg 6 1755 LB Petten
06 17 33 89 44

Boekhouder A. Dijkstra
Schoener 3 1771 EA Wieringerwerf
0227-501050

Rabobank Schagen NL 92 RABO 030 56 01 458
Gironummer NL 43 INGB 0000403833

Zusterkring zr. R. Blokker Swaag

Vermaning te Schagen
Cornelis Bokstraat 1
1741 GT Schagen

Vermaning te Medemblik
Tuinstraat 7
1671 AH Medemblik

Internet: <http://www.dgschageneo.doopsgezind.nl>
Email: info@dgschageneo.doopsgezind.nl

Inleveren kopij:

De kopij voor het april/mei nummer van Contact inleveren
vóór 15 maart 2020.

Indien mogelijk digitaal per email naar
kaan.ontwerp@12move.nl

Als dit bij U niet tot de mogelijkheden behoort graag
duidelijk geschreven, sturen naar:

br. K.J. Kaan
Witte Paal 74
1742 NV Schagen
0224-218 244

Van uw voorzitter,

Lieve zusters en broeders; laat ik beginnen met u een gezond en gezegend nieuwjaar toe te wensen voor 2020. Het nieuwe jaar is alweer twee weken oud en de meeste dingen zijn weer van start gegaan.

De feestmaand is weer achter de rug met diensten en kringen. Voor mij is het Kerstdiner nog altijd een lichtpunt in deze donkere decembermaand. We waren met ruim 40 mensen in kerstsfeer bij elkaar. Gelukkig waren er ook weer kinderen bij, want Kerst draait toch om het kind.

Zo voor het uitkomen van het volgende Contact beginnen we in huize Hofman op te letten of er inhoudelijke artikeltjes voorbijkomen die we met u willen delen. Deze keer is het een artikel over Jezus van Arthur Japin.

Hij zegt: De woestijn daar ga je heen voor stilte en bezinning over je levensvragen. Amper twintig minuten was hij op pad in de woestijn toen hij geconfronteerd werd met militaire oefeningen met vuurgevechten en bommen met alles erop en eraan. Angstaanjagend ondanks het feit dat het 'maar' oefeningen waren. Hij was drie dagen in de woestijn met alle drie de dagen oefeningen. Dus geen moment voor bezinning en laat staan de stem van God horen!

Hij heeft in deze dagen gelezen in de Bijbel. Hij vindt het zonde dat iedereen dit mooie verhaal uitlegt en interpreteert op zijn eigen manier. Deze uitleg leidt vaak tot een eigen religie. Hij begrijpt al heel snel dat religie door mensen is bedacht. Het idee dat God een mens om de een af andere reden niet zou aanvaarden of omarmen zoals je bent, kan volgens Japin alleen door mensen bedacht zijn.

En dat een God die dan oordeelt op basis van de door de mens bedachte religieuze regeltjes is voor Japin ondenkbaar. God heeft dat volgens hem niet nodig. Japin stelt: God gaf de mensen het geloof, maar de duivel schonk hen religie.

Japin snapt ook niet waarom Jezus voor ons zou hebben moeten sterven. Vanwege boete?, zonde?, kwijschelding?, vergelding? en pijn als loutering? Het moet door mensen bedacht zijn! Want een God die Almachtig is vergeeft vanzelf. Bij geloof denkt Japin aan Zon, wind, energie inspiratie en hartslag. Dat zijn dingen die hij dagelijks ervaart. En daarboven dan de Liefde; het meest van alles. Hij stelt ook: Als God en Liefde hetzelfde zijn, dan ben ik erg gelovig. Hij ziet Jezus ook liever als iemand die de liefde tot het einde toe geleefd heeft. Je geeft je totdat je op bent en dan geef je jezelf nog één keer.

Empathie is voor hem een belangrijke menselijke eigenschap, die we veel meer zouden moeten ontwikkelen om te zien en te voelen hoe het met de mensen om ons heen gaat en daar dan op tactvolle wijze mee om leren gaan.

Zo heb ik een paar dingen die er voor mij uitsprongen met u willen delen. Ik begrijp dat iedereen deze dingen op eigen manier beleeft en uitlegt. Mijn bedoeling is een positieve. Geloven is voor mij een werkwoord en onderweg zijn, in beweging blijven, op onze tocht door de woestijn. Soms helpen ideeën van anderen mij om in beweging te blijven. Zo ook het verhaal van Arthur Japin.

Hij was drie dagen in de woestijn. Op zoek zoals hij zegt naar de stem van God. Drie dagen vol bombardementen. Midden in de nacht begreep hij het opeens.

Dit is de stem van God. God zegt me: Dit is waar religie toe leidt. Geloof brengt ons op het pad van de vrede. Maar geloof is vaak religie geworden en dat brengt ons tot geweld. Hierbij nog het verhaal van de Gulle boom ((hetzelfde verhaal als dat van Jezus) Je geeft je totdat je op bent en dan nog één keer.

Het verhaal van de gulle boom

Jezus! naverteld door Arthur Japin.

"Er was eens een boom

en hij hield van een kleine jongen.

Elke dag kwam de jongen langs

om met de boom te spelen.

Hij slingerde aan zijn takken en at van zijn appels,
speelde verstoppertje en sliep in zijn schaduw.

De jongen hield heel veel van de boom
en de boom was gelukkig.

De jongen werd ouder

en de boom was vaak alleen.

Toen kwam de jongen langs en zei:

Ik ben te oud om te spelen

ik wil dingen kopen en plezier maken

kan jij me wat geld geven?

'het spijt me', zei de boom

maar je mag mijn appels wel

die kun je verkopen

en dat deed de jongen

en de boom was gelukkig

Pas veel later kwam de jongen weer
Ik heb geen tijd om te spelen, zei hij
Ik wil een vrouw en kinderen.
Heb je geen huis voor me?
Je mag mijn takken afzagen, zei de boom
en daarmee een huis bouwen.
De jongen droeg de takken weg
en de boom was gelukkig
Het duurde erg lang
voordat de jongen terugkwam:
Ik ben te oud om met je te spelen,
maar kun je me geen boot geven?
Hak mijn stam maar om en maak een boot
dan kun je wegvaren en gelukkig zijn.
En dat deed de jongen.
Maar de boom bleef verdrietig
Toen eindelijk de jongen weer kwam,
zei de boom: Het spijt me,
maar ik heb niet zoveel meer om je te geven.
Ik heb niet zoveel meer nodig, zei de jongen
Alleen een rustige plek om te zitten
want ik ben erg moe
Nou zei de boom, voor zitten en uitrusten
is een ouwe stronk erg geschikt
Kom jongen, kom zitten en rust.
En dat deed de jongen
en de boom was gelukkig."
De Gulle Boom door Arthur Japin
Vrede en Liefde voor het nieuwe jaar!

Terug-en vooruitblik

In de vorige editie van CONTACT schitterde ik door afwezigheid; ik had de deadline voor de kopij gemist en dat betekent dan dat het een hele tijd duurt voordat deze herkansing kwam.

Tineke Stuurman, Ineke Heidema, Henk Nolthenius en Leo Bijlsma. Vier personen die ons de afgelopen maanden ontvallen zijn en dat vind ik nogal veel. Er wordt nogal wat van de veerkracht van de gemeente (en predikant) gevraagd.

Nico ter Linden schrijft ergens dat hij het doen van uitvaarten het mooiste aspect van zijn werk vond, en dat mensen dat wat merkwaardig vinden klinken. Ik begrijp hem wel en ervaar het werk voorafgaand aan en tijdens de dankdienst voor het leven ook als intensief maar mooi. De gesprekken met de familie zijn vaak emotioneel en authentiek en het is een creatief proces om samen het afscheid vorm te geven. In deze editie van CONTACT leest u de in memoriams van Tineke Stuurman, Ineke Heidema en Henk Nolthenius. Dat van Leo Bijlsma volgt later.

Het was mijn eerste kerstfeest in de gemeente Schagen en ik denk dat we terug mogen kijken op een mooie middag waarin we met elkaar aten, zongen en aandacht voor elkaar hadden.

Misschien is het een idee om voor volgend jaar met een aantal zangers ook iets (vierstemmig?) in te studeren, maar dat vergt enige voorbereidingstijd. We hebben nog even.

Op 11 en 12 februari volg ik een cursus Contextueel Bijbellezen bij het dienstencentrum van de PKN. De Bijbel is voor veel mensen in Nederland een vreemd, oud boek, dat ver van hen af staat.

Zowel buiten als binnen de kerk ervaren mensen afstand tot de teksten en vinden het moeilijk om de Bijbel in verband te brengen met hun eigen leven en ons samenleven. In de training maak ik kennis met een manier van bijbellezen in groepen, die helpt om de tekst dichterbij mensen te brengen en waarmee het gesprek over hun eigen levenservaring (hun context) en de bijbeltekst gevoerd kan worden. Zo gaan de teksten weer leven en worden relevant voor het leven van vandaag. Het is ook een manier van bijbellezen die gemeenschap en spiritualiteit bevordert.

De week daarop, van 24-22 februari, ben ik op vakantie en slechts sporadisch bereikbaar. We gaan met ons gezin een weekje naar Oostenrijk, waar we erg aan toe zijn.

Ondertussen probeer ik zo goed mogelijk u allen te bezoeken. Ik ben nog steeds niet bij iedereen geweest, maar geloof u mij: ik doe mijn best. U kunt natuurlijk ook contact met mij opnemen wanneer u het prettig vindt om eens met me te praten over dat wat u bezighoudt. Ik luister graag naar uw verhaal, maar het is niet altijd duidelijk voor mij waar die behoefte leeft, dus schroomt u niet om me te bellen, dan maken we een afspraak.

Jelle Waringa

In Memoriam Tineke Stuurman-van Zijp

* 12 juli 1940 - † 26 oktober 2019

Tineke van Zijp werd geboren op 12 juli 1940 als derde kind van Dirk van Zijp en Lies Koel.

Haar vader had een juwelierszaak in Zaandam. Er werd hard gewerkt en de zaak nam een belangrijke plek in, in het gezin. Daardoor werd het Tineke al met de paplepel ingegoten dat er iets moet gebeuren; niet zeuren maar aanpakken.

Ook al zou ze later pas Stuurman gaan heten, ze was het altijd al. Tineke was een vrouw die graag de regie nam.

Ze hield van wandelen, buiten zijn, de historie van Medemblik en natuurlijk van zeilen, op het IJsselmeer en in Denemarken. Aanvankelijk zou Tineke de Academie Lichamelijke Opvoeding gaan volgen. Maar gymjuf...dat leek haar toch niet zo'n goed idee.

"Ik kwam erachter dat ik de rest van mijn leven met een stok in de hoek zou staan. Daar had ik geen zin in". In plaats daarvan ging ze naar de analistenschool en kwam te werken op het laboratorium van Crok en Laan. Ze was 20 maar het werd al snel duidelijk dat deze dame wel wat in haar mars had en ze werd leidinggevende. Een pientere jonge vrouw die hard werkte en snel in de smiezen had hoe dingen beter, sneller of handiger georganiseerd konden worden. Ze had het in zich om te managen zonder mensen klein te maken of het lastig te maken. In '63 trouwde ze met Kees en gingen ze wonen in Wormerveer.

Tineke stopte met werken. Zo ging dat in die tijd.

"Het was ijselijk", vertelde ze. "als ik een stofdoek stond uit te kloppen dacht ik: ik kan uitrekenen met welke kracht en onder welke hoek deze doek op straat valt, maar dat zal wel nooit meer gebeuren". En ze gaf haar energie aan de bazaar op school. Maar dan wel aan de knoppen, aan het stuurwiel. Regelen, coördineren - dat was haar ding.

In '75 verhuisden jullie naar Friesland, waar Kees aan de slag ging in de jachthaven van Workum. Het welkom in Workum was warm. Tineke werd uitgenodigd voor het plaatselijke uitje van de plattelandsvrouwen. Heel vriendelijk, maar de activiteiten van die club bleven volgens Tineke beperkt tot haken en breien. Niet echt iets voor deze ondernemende vrije denker, als zal die bond ook vast meer gedaan hebben dan dat.

Ze werd leiding bij de zondagschool van de doopsgezinde kerk. Ja, die God daar had ze niet zoveel mee, maar de gemeenschap, de hartelijkheid, de onderlinge dorpsband...die was haar lief. En bovendien leerden de kinderen er nog iets over de Bijbel, dat kan sowieso geen kwaad. De zondagsdiensten, die sloeg ze meestal over. Maar als Kees vertelde wat hij opgestoken had van een preek, dan kon ze hem op een vrij directe manier meedelen dat hij het waarschijnlijk niet helemaal begrepen had of dat er echt nog wel meer over te zeggen viel.

In de dankdienst voor haar leven lazen we uit Mattheüs: Kijk eens naar de vogels in het veld, Kijk eens hoe mooi ze zijn. Zonder zich druk te maken over wat er gisteren allemaal misging en zonder zorgen wat er morgen allemaal nog moet.... Ze zijn gewoon, nemen het leven zoals het is.

Want wie kan, door zich zorgen te maken, een dag aan zijn leven toevoegen? Ik heb Tineke leren kennen als een vrouw die de dingen nam zoals ze waren. Zelfs toen aan het einde van de zomer duidelijk werd dat die rottige ziekte toch teruggekomen was, heeft ze er uiteindelijk vrede mee gehad. Uiteindelijk, want natuurlijk is ze boos geweest. Want het voelt zo oneerlijk. Maar ik bewonder haar in haar berusting en in de volharding in het kijken naar dat wat mooi was. "Je moet de positieve kant zien", zei ze. "daar moet je achteraanhollen. Niet de negatieve".

Tineke zei: "Houd je in plaats van futiliteiten over de buitenkant liever bezig met zorg voor elkaar". En toen we het over het zeilen hadden, Denemarken en het IJsselmeer, zei ze: "Wij zijn geen strandmensen. Ja, om te wandelen, maar niet in zo'n kuil. Wij zochten altijd het geluk in het gewone". Lekker naar buiten en daarna warme chocomel.

Met liefde voor de kinderen en de kleinkinderen.

Een weekend met zijn allen naar Duitsland.

Uitwaaien op Terschelling.

Mensen vertellen over de historie van Medemblik. Al dat moois dat je gegeven is, zomaar.

Werkend in de tuin wist ze heel goed dat zaden afsterven.

Maar ze wist ook dat dat niet het einde was. Want straks bloeit weer de jasmijn en geurt de kamperfoelie. En zolang haar naam blijft klinken in verhalen, zal ze nooit ver weg zijn.

Jelle Waringa

In Memoriam Ineke Heidema

* 1 juni 1957 - † 29 oktober 2019

Geziena Corrie Heidema werd geboren als tweede dochter van Aaf en Homme Heidema. Bij haar uitvaart lezen we een paar verzen uit Mattheus 5, uit de Zaligsprekingen, waaronder: 'Gelukkig die arm van geest zijn, want hun behoort het koninkrijk der hemelen'. Het zijn uitspraken over situaties waar je zo op het eerste gezicht slachtoffer bent. Niet de winnaar. Niet de gevierde jongen. Niet de geslaagde zakenman. Niet het populaire meisje.

Arm van geest. Was Ineke dat?

In zekere zin wel. Ze had een aantal vermogens niet, die anderen wel hebben. Praten was moeilijk voor haar, zich uiten werd daardoor lastig. Al die dingen die voor anderen bijna vanzelfsprekend zijn, bleken voor haar niet mogelijk. Als kind was ze langzaam met lopen, ze ging nog wel naar de lagere school maar haar beperkingen werden steeds duidelijker. Arm van Geest....ja. Maar dat is maar één kant.

Dat Koninkrijk der hemelen is niet een land ver van hier, of een sprookjesachtig oord in de wolken, maar met dat Koninkrijk wordt bedoeld dat er een leven mogelijk is waar gerechtigheid het gewonnen heeft van oneerlijkheid, waar kleine mensen net zozeer meetellen als de captains of industry. Waar je ook als je minder bagage meebrengt net zo goed meetelt als de bollenbozen.

Er zijn er die het geluk al lang gevonden denken te hebben, die dat land al bereikt hebben. Het is hen in dit leven voor de wind gegaan en als ze in God geloven, zeggen ze dat Hij hen rijk gezegend heeft.

En ze hebben te doen met hen die het niet zover geschopt hebben, die treuren om wat het lot hen heeft gebracht, die niet hard genoeg waren voor deze maatschappij, of voor mensen die gewoon pech hadden. Maar nu komt de andere kant van Ineke. Want wanneer heb je het geluk gevonden? Ik denk dat dat in andere dingen zit dat wanneer alles je voor de wind gaat. Voor velen van ons zou het helemaal niet zo gek zijn om wat armer van geest te zijn. Om ons geluk niet te hoeven afmeten aan de maatschappelijke status die we bereikt hebben of aan de mate van populariteit en aantallen invloedrijke contacten op LinkedIn. Want was is geluk? Ineke, je bent een uniek en geliefd kind van God. Homme en Aafje: ik geloof dat God in jullie verdriet deelt, jullie vasthoudt en omarmt met liefde. Zij is veilig, niets kan haar meer overkomen. Jullie taak is volbracht. Jullie liefde voor haar zal nooit verloren gaan.

Jelle Waringa

In Memoriam Hendrik Johan Nolthenius

* 4 oktober 1935 - † 17 december 2019

Geboren in Bovenknijpe op 4 oktober 1935 en
overleden in Schagen op 17 december jl.

Henk groeide op als de oudste zoon in het domineesgezin Nolthenius. Via de HBS ging hij elektrotechniek studeren aan de HTS in Hilversum. Hij liep stage bij Philips in Nijmegen, waar hij de eerste transistoren bekeek en de woorden sprak dat "dit alles gaan veranderen in Nederland". Het bleken visionaire woorden te zijn. Het bleek later een elementair onderdeel van computers en andere elektronische schakelingen te worden. Techniek zat hem in de vingers; hij groeide door en ging werken bij ECN in Petten, waar hij zich bekwaamde in het meten van straling en de effecten daarvan op materialen. Ook werkte hij voor de technische universiteit in Budapest, waardoor hij in contact kwam met Hongarije, wat zijn tweede huis zou worden. Maar wat is thuis eigenlijk?

Waar je je het meest ontspannen voelt?

Waar je geboortegrond is? Waar je helemaal jezelf kunt zijn? Waar liefde niet conditioneel is?

In de dankdienst voor zijn leven, een dag voor Kerst, stonden we stil bij wie hij was en lazen we uit Genesis over het gevecht dat Jacob levert met een schim in de rivier de Jabbok. Er vindt een gevecht plaats, maar met wie? Met wie moet je het gevecht aangaan in het leven?

Met normatieve stemmen?

Met je moeder die een te grote claim op je legt?

Met je eigen schaduw die je altijd op de hielen zit?

Met God? Omdat je Hem de schuld geeft van dat wat er mis gaat?

Met je diepste binnenste? Of is dat misschien hetzelfde als God?

Ik weet het niet. Maar het is een gevecht dat Jacob, net als ieder ander, alleen moet leveren, in het donker. Dat is misschien wel de eenzaamheid van het bestaan; dat je de overkant van de rivier alleen moet zien te bereiken.

Henk was niet een man van veel woorden en kwetsbare emoties. Dat hoeft ook niet. Ieder van ons heeft zijn of haar eigen manier om door het leven te gaan. En die manier gaat soms gepaard met een gevecht, waardoor je ook ontwricht kunt raken. We hebben allemaal onze kwetsuren, onze zere plekken, gebroken harten en gekneusde heupen. Maar het stopt niet bij het gevecht. De schim zegent Jacob ook. Alsof hij zegt: Zit er maar niet over in, die heup, je pijn, je angst: jij mag er zijn. Het gevecht dat we allemaal in ons leven moeten leveren, hoeft niet te eindigen in winst. Henk heeft een leven geleid met prachtige resultaten, maar ook met onafgemaakte sporen, en dat is niet erg. Wij allemaal worden gezegend door die God die wij nauwelijks kunnen kennen. Maar ik geloof dat het te maken heeft met die hoopvolle gedachte: je hoeft niet te winnen om de overkant te bereiken.

Acceptatie van jezelf, met je toppen en je dalen, met je successen en je blauwe plekken, dat dát het eigenlijke thuiskomen is. Dat dát je klaar maakt voor het bereiken van de overkant. Dat dát de rust is waar ieder mens naar verlangt.

Ds. Jelle Waringa

Boek dicht 2019, boek open 2020

Alle goede wensen zijn weer tot ons gekomen in de vorm
van kaarten, brieven, foto's, E- mail, appjes!
Ineens moet ik aan een gedichtje denken van *Guido Gezelle*:

Ik wens U

Ik wens U een jaar
Als een alfabet
Met alle letters van A tot Z
Van arbeid, blijheid en
Creativiteit
Tot zegen, zon en zaligheid!

Vooraf die letters van A tot Z, heerlijk,
26 letters om mee te spelen. Om
woorden te maken. Een heel nieuw boek ligt voor
ons, leeg en wij mogen het invullen.
Een heel jaar de tijd, 2020!
Een uitdaging, een oproep, wees creatief,
ga aan de gang met 26 letters van het alfabet
en vertel, deel! Laten we proberen er een mooi
boek van te maken, deel een lied, een gedicht,
een verhaal. Contact wacht op u. Ik hoop u te
ontmoeten in dit boek in 2020!! Succes en tot
ziens in *Contact*!

Els Hofman- Baardse

Advent/Kerstmaaltijd.

Het was zondag, 22 december, in de late namiddag, dat wij naar Schagen reden. Helemaal geen kerstgevoel.

Maar in de vermaning aangekomen, kwam er een warm, blij gevoel over ons.

De kerk binnenstappend was daar een mooie, ingetogen kerstboom.

Mooi versierde wanden, met veel lichtjes.

En dan die mooie, maar eenvoudig versierde tafels.

Het gaf een prachtige aanblik. De kerk vulde zich met de gasten en iedereen, jong en oud, was verrast.

We werden verrast met een lekkere frisdrank of een wijntje en voor sommigen een oude jenever. Op het bord heerlijke hartige hapjes. Mooi om te zien.

De tomaten of champignonsoep smaakte zoals vanouds verrukkelijk. Jong en oud lieten het zich goed smaken. Daarna warme aardappelpuree met een ouderwets, gekookte stooftpeer met rosbeef.

En tot slot een lekker toetje en een mandarijn. Tussendoor zongen we oude en nieuwe kerstliederen en was er een mooi verhaal.

Het was een prachtige , sfeer volle kerstviering.

Heel veel dank aan diegenen, die uren in de keuken hebben door gebracht om deze zo verzorgde maaltijd op tafel te zetten. Veel dank aan allen die gezorgd hebben voor de versiering van de kerk de muziek van orgel en fluit , het verhaal. Gelukkig dat alle gasten zo blij waren op deze vierde adventszondag. Wat was het fijn om dit als gemeente in zo'n warme en goede sfeer te vieren.

We gingen bereid de kerstdagen tegemoet.

T.D.

LEO FIJEN

'De reis van je hoofd naar je hart'

Hoe kunnen we trager leven? Hoe kunnen we dichter bij ons diepste verlangen komen? In deze lezing gaat Leo Fijen op zoek naar de heilige ruimte in ons hart en neemt ons mee aan de hand van zijn kloosterervaringen.

Leo Fijen (1955), bekend journalist, schrijver en tv-presentator (KRO RKK), wil aan de hand van zijn persoonlijke ervaring en diepgaande gesprekken en ontmoetingen mensen in contact brengen met hun oorspronkelijke bezieling. Hij spreekt met kloosterlingen over eenzaamheid, goed en kwaad in een mens, roeping, stilte en God.

Een lezing voor iedereen die wel eens moe wordt van al het moeten.

**22 maart 2020
15.00 uur**

**Cornelis Bokstraat 1
Schagen**

**Opgave:
jelle@waringa.frl
of 06-25290372**

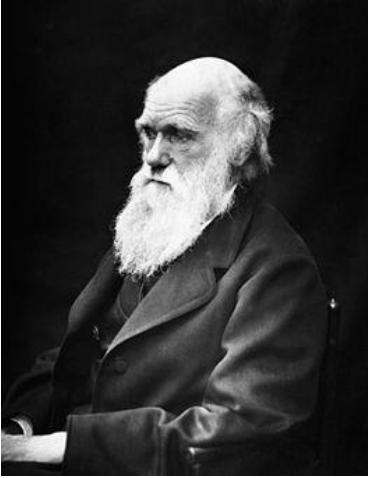
Gratis entree

**Doopsgezinde
Gemeente
Schagen**

Evolutie en Geloof

Hoewel een evenwichtige samenvatting van hetgeen besproken werd moeilijk te maken is, zal ik hier toch een poging doen om iets over dit interessante onderwerp naar voren te brengen. Aanwezig waren Albert, Eppie, Wil, Kees, Jan, Rob, Homme, Ton en Jelle. Jelle hield een duidelijke inleiding, hetwelk hij deed aan de hand van een doorwrocht artikel over dit onderwerp. Daarin werd niet zozeer een standpunt pro of contra gegeven, maar vooral een objectieve benadering van het onderwerp betracht, ofschoon sommige filosofen stellen dat een objectief standpunt in het geheel niet mogelijk is. Dat was al zichtbaar in de term 'evolutietheorie', want het begrip theorie werd automatisch gebruikt in de wetenschappelijke betekenis. Wanneer het woord theorie meer in contemplatieve, geestelijke, beschouwelijke zin was gebruikt, had men een totaal andere visie gekregen. Jelle ging daarop in door te wijzen op het dichterlijk karakter van het scheppingsverhaal in *Genesis*. Hij onderstreepte dat met een gedicht van Ida Gerhardt: krachtige beeldende taal, die de grenzen van ruimte en tijd transcenderen. Maar Darwin was een man van de 'wetenschap' en hield zich uitsluitend bezig met de zintuiglijke waarnemingen en baseerde daarop zijn evolutietheorie. Hij zag in de natuur drie verschijnselen die de evolutie mogelijk maakten: 1: variatie, 2: overerving, 3: pressie.

Charles Darwin

Zijn visie paste goed in het Verlichtingsdenken van de 19^e eeuw, waarin de wetenschappelijke en technische benadering van de werkelijkheid dominant werd en de grote verhalen van het Christendom hoe langer hoe minder werden geloofd. Dat gaat tot op heden nog zo door.

Op dit punt aangekomen moet men toch beseffen dat alle wetenschap betrekking heeft op het vergankelijke en veranderlijke universum en dat die wetenschap dus zelf ook veranderlijk en vergankelijk is. M.a.w. de wetenschap heeft geen solide fundament. Dat heeft het geloof wel, namelijk het enig fundament dat gelegd is, Jezus Christus (1 Kor. 3:11), de fundamentstekst van Menno. Vernietigende kritiek op het Verlichtingsdenken, en dus ook op de evolutietheorie, werd uitgeoefend door de joodse filosoof Adorno (1903-1969), die in zijn reflectie op Auschwitz stelde dat het Verlichtingsdenken in de kern gericht is op de eliminatie van het 'niet-identieke', het gans andere. Het meest-niet-identieke is volgens Adorno het Messiaanse Licht. Nu, laten wij ons dus maar houden aan de waarachtige verhalen in de Bijbel.

Ton van Harlingen

Agenda

27 jan 14.00 uur Bijbelkring Medemblik
24 febr 14.00 uur Bijbelkring Medemblik

11 febr. 14.00 uur Zuster Kring
10 mrt. 14.00 uur Zusterkring

3 febr. 14.00 uur Broeder Kring
2 mrt . 14.00 uur Broeder Kring

9 febr. 14.30 uur Lezing door Emilia Bijlsma
22 mrt. 15.00 uur Lezing door Leo Feyen

"Reis van je hoofd naar je hart".

21 mei Vermaning pad Giethoorn

Zondag 24 mei Ledenvertoeving na de Eredienst.

21 juni Uitgaansdag

Kerkdiensten.

26 jan.	Schagen	10.00 uur	ds. J. Waringa.
2 febr.	Medemblik	10.00 uur	ds. J. Waringa.
9 febr.	Schagen	10.00 uur	ds. J. Waringa.
16 febr.	Medemblik	10.00 uur	zr. T. Dijkstra.
23 febr.	Schagen	10.00 uur	ds. B. Santema.
1 mrt	Medemblik	10.00 uur	ds. J. Waringa.
8 mrt	Schagen	10.00 uur	ds. J. Waringa.
15 mrt	Medemblik	10.00 uur	zr. J. Hania.
29 mrt	Medemblik	10.00 uur	ds. J. Waringa.
5 apr.	Schagen	10.00 uur	ds. J. Waringa
6 apr.	Medemblik	19.00 uur	Vesper
7 apr.	Medemblik	19.00 uur	Vesper
8 apr.	Medemblik	19.00 uur	Vesper
9 apr.	Medemblik	19.00 uur	ds. J. Waringa Enigheidviering
12 apr.	Schagen	10.00 uur	ds. J. Waringa Paasdienst